

MAGYAR KÖZLÖNY

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG HIVATALOS LAPJA

Budapest,
2009. július 14.,
kedd

97. szám

Ára: 315 Ft

TARTALOMJEGYZÉK

Oldal

2009. évi LXXXI. törvény	Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosításáról.	24782
2009. évi LXXXII. törvény	A közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény módosításáról.	24782
2009. évi LXXXIII. törvény	A büntetőeljárások időszerűségének javítása céljából a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény módosításáról.	24784
146/2009. (VII. 14.) Korm. rendelet	Az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet módosításáról.	24794
21/2009. (VII. 14.) EüM rendelet	Az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerek forgalomba hozataláról szóló 52/2005. (XI. 18.) EüM rendelet módosításáról.	24795

II. Törvények

2009. évi LXXXI. törvény

az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosításáról*

1. § Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 175. §-a a következő (24) bekezdéssel egészül ki:

„(24) Ha az önkormányzat rendelete így rendelkezik, az önkormányzati adóhatósághoz teljesítendő bejelentés, bevallás, illetve adatszolgáltatás az önkormányzat által közölt módon, elektronikus úton is teljesíthető. Az önkormányzati rendelet előírhatja, hogy az adószámmal rendelkező adózó a bejelentést, a bevallást, illetve az adatszolgáltatást elektronikus úton teljesíti.”

2. § (1) Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) Ez a törvény a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2009. évi LXXXII. törvény

a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény módosításáról**

1. § A közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 252. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„252. § (1) A 250. § (1) bekezdésétől eltérően az ajánlatkérő hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárást alkalmazhat, ha
a) az ajánlatkérő által lefolytatott eljárás a 92. § a) pontja alapján eredménytelen volt, feltéve, hogy az ajánlattételi felhívás feltételei időközben lényegesen nem változtak meg;

b) az ajánlatkérő által lefolytatott eljárás a 92. § b) vagy c) pontja alapján eredménytelen volt, feltéve, hogy az ajánlattételi felhívás feltételei időközben lényegesen nem változtak meg és az ajánlatkérő az általa lefolytatott eredménytelen eljárás 88. § (1) bekezdésének a)–e) pontja

alapján nem érintett összes ajánlattevőjének ajánlattételi felhívást küld;

c) az feltétlenül szükséges, mivel az ajánlatkérő által előre nem látható okból előállt rendkívüli sürgősség miatt az egyszerű eljárásra előírt határidők nem lennének betartathatóak; a rendkívüli sürgősséget indokoló körülmények azonban nem eredhetnek az ajánlatkérő mulasztásából;

d) a beszerzés nyilvánosan közzétett, bárki által igénybe vehető és kivételesen kedvező feltételei csak rövid ideig állnak fenn, és az ellenszolgáltatás a piaci árakhoz képest lényegesen alacsonyabb, továbbá e kedvező feltételek igénybevétele az e fejezet szerinti eljárás alkalmazása esetén megghiúsulna;

e) a 125. § (2) bekezdésének b) pontja, vagy (3)–(5) bekezdése szerinti eset áll fenn;

f) a közbeszerzés ingatlan tulajdonjogának vagy használatára, illetőleg hasznosítására vonatkozó jognak a megszerzésére irányul;

g) a közbeszerzés külképviselet számára történik.

(2) Az (1) bekezdés szerinti hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárásra a 126–128. §, valamint a 131–135. § szabályait kell alkalmazni, azzal az eltéréssel, hogy

a) az (1) bekezdés a) pontja és a 125. § (4) bekezdésének a) pontja szerinti esetben az ajánlatkérőnek lehetőség szerint legalább három ajánlattevőt kell ajánlattételre felhívnia;

b) az (1) bekezdés c) pontja szerinti esetben azzal az ajánlattevővel kell tárgyalni és – a 99. § (2) bekezdésében foglaltaktól eltérően – a tárgyalás befejezésekor írásban szerződést kötni, aki a szerződést a rendkívüli helyzet által megkívánt idő alatt képes teljesíteni;

c) az (1) bekezdés f) pontja szerinti esetben lehetőség szerint legalább három ajánlattevő részére kell ajánlattételi felhívást küldeni, kivéve, ha csak egy meghatározott ingatlan alkalmas a közbeszerzés céljának megvalósítására;

d) ha az ajánlatkérő több ajánlattevőt kért fel ajánlattételre, az ajánlatok előzetes értékelését követően elektronikus árlejtést kezdeményezhet;

e) a 132. § és a 134. § (5) bekezdése szerinti követelménynek faxon vagy elektronikus úton kell eleget tenni;

f) a kizáró okok fenn nem állásáról az ajánlattevőnek, a közbeszerzés értékének tíz százalékát meghaladó mértékben igénybe venni kívánt alvállalkozónak, valamint az ajánlattevő részére a szerződés teljesítéséhez erőforrást nyújtó szervezetnek nyilatkoznia kell [249. § (3) bekezdés].”

2. § (1) A Kbt. 261. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A különös egyszerű közbeszerzési eljárásra a 250–254. §-t a (2) és (3) bekezdés szerinti eltérésekkel kell alkalmazni.”

(2) A Kbt. 261. §-a a következő új (3) bekezdéssel egészül ki:

„Az ajánlatkérő akkor is alkalmazhat hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárást, ha

* A törvényt az Országgyűlés a 2009. június 29-i ülésnapján fogadta el.

** A törvényt az Országgyűlés a 2009. június 29-i ülésnapján fogadta el.

a) a 125. § (3) bekezdés a) pontja szerinti esetben a kiegészítő építési beruházásra, illetőleg szolgáltatásra irányuló – a korábbi nyertes ajánlattevővel kötött – szerződés, illetőleg szerződések becsült összértéke meghaladhatja az eredeti építési beruházás, illetőleg szolgáltatás értékének felét;

b) a 125. § (3) bekezdés b) pontja szerinti esetben az eljárást az első szerződés megkötésétől számított három éven túl is meg lehet indítani;

c) a 125. § (4) bekezdés b) pontja szerinti esetben a korábbi nyertes ajánlattevővel kötött szerződés, illetőleg szerződések együttes időtartama meghaladhatja a három évet.”

3. § (1) A közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény módosításáról szóló 2008. évi CVIII. törvény (a továbbiakban: 2008. évi CVIII. törvény) a következő új 76/A. §-sal egészül ki:

„76/A. § A Kbt. 325. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a kérelem a 324. § (1) bekezdése szerinti adatokat nem tartalmazza, vagy a 324. § (3) bekezdése szerinti díj befizetéséről szóló igazolást, illetőleg a meghatalmazott képviselő meghatalmazását nem csatolták, vagy – ha a kérelem e törvény második része szerinti közbeszerzéshez vagy annak mellőzéséhez kapcsolódik – a kérelmet nem elektronikus úton vagy elektronikus úton, de nem olvasható formában nyújtották be, a Közbeszerzési Döntőbizottság felhívja a kérelmezőt a hiányok öt napon belüli pótlására, és egyben figyelmezteti, hogy ha a kérelmet újból hiányosan nyújtja be, a Közbeszerzési Döntőbizottság azt el fogja utasítani.”

(2) A 2008. évi CVIII. törvény a következő új 82/A. §-sal egészül ki:

„82/A. § A Kbt. a következő új 330/A. §-sal egészül ki:

„330/A. § Ha a Közbeszerzési Döntőbizottság az e törvény második része szerinti közbeszerzéshez vagy annak mellőzéséhez kapcsolódó eljárásban az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló törvény szerinti igazságügyi szakértői tevékenység végzésére jogosult szakértőt vesz igénybe, csak olyan igazságügyi szakértőt rendelhet ki, aki (amely) vállalta az elektronikus kézbesítést.”

(3) A 2008. évi CVIII. törvény a következő új 88/A. §-sal egészül ki:

„88/A. § A Kbt. 345. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A jogorvoslati kérelmet a végzés kézbesítésétől számított nyolc napon belül kell – ha annak tárgya e törvény második része szerinti közbeszerzéshez vagy annak mellőzéséhez kapcsolódik kizárólag elektronikus úton – benyújtani a Közbeszerzési Döntőbizottsághoz. A Közbeszerzési Döntőbizottság a kérelmet az ügy irataival együtt beérkezését követően haladéktalanul – ha annak tárgya e törvény második része szerinti közbeszerzéshez vagy an-

nak mellőzéséhez kapcsolódik kizárólag elektronikus úton – továbbítja a bíróságnak.

(3) A Közbeszerzési Döntőbizottságnak az eljárás során hozott végzése elleni külön jogorvoslati kérelmet a Fővárosi Bíróság nem peres eljárásban, soron kívül bírálja el. Az eljárásban – ha annak tárgya e törvény második része szerinti közbeszerzéshez vagy annak mellőzéséhez kapcsolódik – a beadványok benyújtása és a bírósági iratok kézbesítése a Pp.-ben, valamint a külön jogszabályban meghatározottak szerint kizárólag elektronikus úton történhet. A bíróság a Közbeszerzési Döntőbizottság végzését megváltoztathatja. A bíróság végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye.”

(4) A 2008. évi CVIII. törvény 111. §-ának (2) bekezdése a következő új p)–r) ponttal egészül ki:

[E törvény 108. § (3) bekezdés szerinti hatálybalépésével egyidejűleg]

„p) a Kbt. 325. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a kérelem a 324. § (1) bekezdése szerinti adatokat nem tartalmazza, vagy a 324. § (3) bekezdése szerinti díj befizetéséről szóló igazolást, illetőleg a meghatalmazott képviselő meghatalmazását nem csatolták, vagy a kérelmet nem elektronikus úton vagy elektronikus úton, de nem olvasható formában nyújtották be, a Közbeszerzési Döntőbizottság felhívja a kérelmezőt a hiányok öt napon belüli pótlására, és egyben figyelmezteti, hogy ha a kérelmet újból hiányosan nyújtja be, a Közbeszerzési Döntőbizottság azt el fogja utasítani.”

q) a Kbt. 330/A. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„330/A. § Ha a Közbeszerzési Döntőbizottság az eljárásban az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló törvény szerinti igazságügyi szakértői tevékenység végzésére jogosult szakértőt vesz igénybe, csak olyan igazságügyi szakértőt rendelhet ki, aki (amely) vállalta az elektronikus kézbesítést.”

r) a Kbt. 345. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A jogorvoslati kérelmet a végzés kézbesítésétől számított nyolc napon belül kell kizárólag elektronikus úton benyújtani a Közbeszerzési Döntőbizottsághoz. A Közbeszerzési Döntőbizottság a kérelmet az ügy irataival együtt beérkezését követően haladéktalanul elektronikus úton továbbítja a bíróságnak.

(3) A Közbeszerzési Döntőbizottságnak az eljárás során hozott végzése elleni külön jogorvoslati kérelmet a Fővárosi Bíróság nemperes eljárásban, soron kívül bírálja el. Az eljárásban a beadványok benyújtása és a bírósági iratok kézbesítése a Pp.-ben, valamint a külön jogszabályban meghatározottak szerint kizárólag elektronikus úton történhet. A bíróság a Közbeszerzési Döntőbizottság végzését megváltoztathatja. A bíróság végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye.”

4. § (1) E törvény a kihirdetését követő nyolcadik napon lép hatályba. Az 1. és 2. §, valamint 4. § (1)–(3) bekezdése által módosított rendelkezéseket a törvény hatálybalépése után megkezdett közbeszerzésekre kell alkalmazni.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Kbt. 99. §-ának (3) és (4) bekezdése, és a 2008. évi CVIII. törvény 68. §-ának a Kbt. 252. §-át és 261. §-ának (1) bekezdését megállapító része.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Kbt.

a) 4. §-ának 3/E. pontjában a „(3) bekezdésének c), d)–f) pontja” szövegrész helyébe a „(3) bekezdésének a), d)–f) pontja” szövegrész;

b) 70. §-a (4) bekezdésében a „szervezet nem vehet részt egynél több ajánlattevő (közös ajánlattevő)” szövegrész helyébe a „szervezet nem jelenhet meg több ajánlattevő (közös ajánlattevő) ajánlatában egyidejűleg a” szövegrész, valamint az „alvállalkozóként és erőforrást nyújtó szervezetként” szövegrész helyébe az „alvállalkozóként és erőforrást nyújtó szervezetként” szövegrész;

c) 71. §-a (1) bekezdésének c) pontjában a „részére a szerződés teljesítéséhez erőforrást” szövegrész helyébe a „részére erőforrást” szövegrész;

d) 72. §-ában „a munkavállalók védelmére és a munkafeltételekre, valamint az akadálymentesítésre vonatkozó,” szövegrész helyébe „az adózásra, a környezetvédelemre, valamint a munkavállalók védelmére és a munkafeltételekre vonatkozó,” szövegrész;

e) 120. §-a (1) bekezdésének e) pontjában, 133. §-a (1) bekezdésének m) pontjában, 136/D. §-a (2) bekezdésének c) pontjában, 210. §-a (1) bekezdésének j) pontjában, 212. §-a f) pontjában, 221. §-a (1) bekezdésének j) pontjában, 224. §-a e) pontjában, 235. §-a (1) bekezdésének j) pontjában, „a hiánypótlás lehetőségét vagy annak kizárását” szövegrész helyébe „a hiánypótlás lehetőségét” szövegrész;

f) 327. §-a (2) bekezdésének a) pontjában az „a)–f) és h) pontja” szövegrész helyébe az „a)–f), valamint h) és i) pontja szövegrész lép.

(4) 2010. január 1-jén a Kbt. 252. §-a (2) bekezdésének b) pontjában „99. § (2) bekezdésében” szövegrész helyébe a „99. § (3) bekezdésében” szövegrész lép.

(5) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a 2008. évi CVIII. törvény

a) 108. §-ának (2) bekezdésében a „75., 90. § és 91. §-a és 76. §-ának (1) bekezdése” szövegrész helyébe a „75., 76/A., 82/A., 88/A., 90. és 91. §-a és 76. §-ának (1) bekezdése” szövegrész;

b) 112. §-ának (1)–(3) bekezdésében a „2009. október 1-jén” szövegrész helyébe a „2010. január 1-jén” szövegrész lép.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2009. évi LXXXIII.

törvény

a büntetőeljárások időszerűségének javítása céljából a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény módosításáról*

1. § A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 3. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha e törvény kivételt nem tesz, a bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság határozatai, valamint az ügyész és a nyomozó hatóság intézkedései ellen, illetőleg, ha e törvény azt lehetővé teszi, a bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság intézkedésének elmulasztása miatt jogorvoslatnak van helye.”

2. § A Be. 24. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„24. § (1) A bíró az ügyben a kizárási ok bejelentésétől kezdve nem járhat el, ha a kizárási okot maga vagy rá vonatkozóan a tanács elnöke jelenti be.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakat kivéve a bíró a bejelentés elintézéséig az ügyben eljárhat, de az ügydöntő határozat meghozatalában nem vehet részt.

(3) A (2) bekezdés szerinti korlátozás nem vonatkozik arra az esetre, ha a kizárási okot a 21. § (1) bekezdés e) pontjára alapították.

(4) A bíró a (2) bekezdésében meghatározott korlátozás nélkül járhat el, ha a bejelentő a kizárás megtagadása után, a 21. § (1) és (3) bekezdésének ugyanazon pontjára alapított, újabb bejelentést tesz a bíró kizárása iránt.

(5) Ugyanazon bíró ellen, a 21. § (1) és (3) bekezdésének ugyanazon pontjára alapított, ismételt bejelentett, alaptalan kizárás iránti bejelentést indoklás nélkül el lehet utasítani.

(6) A bíróság elnöke intézkedik más bíró kijelölése iránt, ha a bíró a kizárási okot maga vagy rá vonatkozóan a tanács elnöke jelentette be, vagy a bíró a kizárásához hozzájárult. Ebben az esetben a kizárásról nem kell külön határozatot hozni.

(7) Ha a kizárás iránti bejelentés a (6) bekezdésben szabályozott módon nem intézhető el, és

a) a bíróság egyesbírája ellen jelentették be, azt a bíróság másik bíróból és két ülnökből álló tanácsa,

b) a bíróság tanácsa ellen irányul, azt a bíróság másik tanácsa bírálja el.”

3. § A Be. a következő 24/A. §-sal egészül ki:

„24/A. § (1) A 22. §-ban szabályozott esetben, vagy ha a bíróságnak nincs olyan tanácsa, amelyre a kizárási ok nem vonatkozik, a kizárásról a másodfokú bíróság, ha pedig a kizárás iránti bejelentés a másodfokú bíróságra vagy arra is vonatkozik, a harmadfokú bíróság határoz. Ha a ki-

* A törvényt az Országgyűlés a 2009. június 29-i ülésnapján fogadta el.

zárási ok az ítéletábrára mint harmadfokú bíróságra vagy arra is vonatkozik, a kizárásról a Legfelsőbb Bíróság határoz. Ha a kizárás iránti bejelentésnek helyt adnak, az eljáró bíróság kijelölésére a 20. § irányadó.

(2) A kizárásról a bíróság tanácsulésen határoz. Ha a kizárás iránti bejelentést nem a bíró tette, vagy a kizárásához nem járult hozzá, be kell szerezni a bíró nyilatkozatát.

(3) A kizárást kimondó határozat ellen jogorvoslatnak nincs helye, a kizárás megtagadását az ügydöntő határozat elleni jogorvoslatban lehet sérelmezni.

(4) A külön törvény szerinti közvetítői eljárás során előterjesztett, a közvetítő kizárását megtagadó határozat elleni fellebbezésről a bíróság a 24. § és a 24/A. § értelemszerű alkalmazásával határoz.”

4. § A Be. 28. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a nyomozó hatóság önállóan végez nyomozást vagy egyes nyomozási cselekményeket [35. § (2) bek.], az ügyész felügyel arra, hogy azt e törvény rendelkezéseit megtartva végezzék (nyomozás feletti felügyelet), az eljárásban részt vevő személyek a jogaikat érvényesíthessék. Ennek érdekében az ügyész

a) nyomozást vagy feljelentéskiegészítést rendelhet el, annak lefolytatásával a nyomozó hatóságot bízhatja meg, a nyomozó hatóságot – annak illetékességi területén – nyomozási cselekmények végzésére vagy további nyomozásra, a nyomozásnak az általa megjelölt határidőn belüli befejezésére utasíthatja,

b) a nyomozási cselekményeknél jelen lehet, a nyomozás irataiba betekinthez, azokat magához kérheti,

c) a nyomozó hatóság határozatát megváltoztathatja vagy hatályon kívül helyezheti, a nyomozó hatóság határozata, intézkedése ellen, illetve intézkedésének elmulasztása miatt a hozzá megküldött panaszokat elbírálja,

d) a feljelentést elutasíthatja, a nyomozást megszüntetheti, a nyomozó hatóságot a nyomozás megszüntetésére utasíthatja,

e) az eljárást magához vonhatja.”

5. § A Be. 36. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A nyomozó hatóságok a legfőbb ügyész engedélyével a külön törvényben meghatározott feltételek esetén az Európai Unió tagállamainak nyomozó hatóságai, továbbá az Európai Rendőrségi Hivatal (EUROPOL) részvételével egy ügyre vagy ügyek meghatározott csoportjaira közös nyomozó csoportot alakíthatnak, illetőleg abban részt vehetnek.”

6. § A Be. 47. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (3) bekezdés számozása (4) bekezdésre módosul:

„(3) Ha a terhelt fogva van, a meghatalmazott védő személyéről és elérhetőségéről az a bíróság, ügyész, illetőleg

nyomozó hatóság, amely előtt az eljárás folyik, haladéktalanul értesíti a fogvatartást végrehajtó intézetet.”

7. § A Be. 48. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Ha a terhelt fogva van, a kirendelt védő személyéről és elérhetőségéről a kirendelő haladéktalanul értesíti a fogvatartást végrehajtó intézetet.”

8. § A Be. 63/A. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság a bűncselekmény elkövetését közvetlenül lehetővé tevő, a bűntetőeljárás során megállapított okokról és körülményekről a további bűncselekmények megelőzése végett, ha ez szükséges, haladéktalanul, de legkésőbb az eljárása befejezésekor tájékoztatja a bűnözés megelőzésére illetékes állami vagy önkormányzati szervet.

(2) Ha a bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság az eljárása során olyan tényt állapít meg, vagy körülményt észlel, amely miatt hivatalból további bírósági, adóigazgatási vagy más közigazgatási eljárás, illetőleg más eljárás kezdeményezésének vagy lefolytatásának van helye, e célból az eljárás kezdeményezésére, illetve lefolytatására jogosult szervet tájékoztatja.”

9. § A Be. 67. § (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Az idézés és az értesítés írásban, illetőleg más alkalmas módon vagy eszközzel – különösen távbeszélő, telefax, számítógép útján – vagy a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság előtti személyes megjelenés alkalmával szóban történik. Az idézésnek, illetőleg értesítésnek tartalmaznia kell

a) a megidézettnak hol, mikor, milyen minőségben kell megjelennie,

b) az értesített hol, mikor, milyen minőségben jelenhet meg,

c) az idézés, illetőleg az értesítés alapjául szolgáló eljárási cselekmény várható időtartamát (órákban),

d) a távolmaradás következményeire való figyelmeztetést,

e) a vádirat benyújtása után a vádlott nevét és az eljárás alapjául szolgáló bűncselekmény megjelölését.

(3) Sajtóhirdetményben tehető közzé az értesítés, ha ezt az érdekeltek rendkívül nagy száma indokolttá teszi.”

10. § A Be. a következő 67/A. §-sal egészül ki:

„67/A. § (1) A bíróság, az ügyészség, a nyomozó hatóság és a védő egymással az írásbeli kapcsolatot a külön jogszabályok szerint meghatározott központi rendszer útján tartja.

(2) A bíróság, az ügyészség, a nyomozó hatóság és a jogi képviselő vagy a képviselőként eljáró ügyvéd egymással az írásbeli kapcsolatot a külön jogszabályok szerint meghatározott központi rendszer útján tartja.”

11. § A Be. 69. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:
„(8) Ha a tanú, illetve a szakértő idézése külföldről történik, és az idézett nem tesz eleget az idézésnek, vele szemben az (1)–(5) bekezdés szerinti jogkövetkezmények nem alkalmazhatók.”

12. § A Be. 70. § (1) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

[A bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság hivatalos iratának az érintett személy részére átadása (kézbesítés) történhet]

„f) külön jogszabályok szerint.”

13. § A Be. a következő 71/B. §-sal egészül ki:

„71/B. § (1) Bíróság, ügyészség, közjegyző, bírósági végrehajtó, pártfogó felügyelő, jogi segítő, nyomozó hatóság vagy közigazgatási hatóság megkeresésére – törvényben meghatározott feladataik ellátásához szükséges mértékben és időtartamban – a bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság a büntetőügy iratait vagy annak hiteles másolatát megküldi, illetve azokba betekintést engedélyez.

(2) Törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződéssel, illetőleg az Európai Közösségek jogi aktusával létrehozott szerv megkeresésére – a szerv nemzetközi szerződésben vagy az Európai Közösségek kötelező jogi aktusában meghatározott feladatainak ellátásához szükséges mértékben és időtartamban – a bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság a büntetőügyről – indokolt esetben az érintettek személyes adatainak közlésével – felvilágosítást ad, a büntetőügy irataiba betekintést engedélyezhet, a büntetőügy iratairól hiteles másolatot ad át.”

14. § A Be. 115. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Tárgyi bizonyítási eszköz minden olyan tárgy (dolog), amely a bizonyítandó tény bizonyítására alkalmas, így különösen az, amely a bűncselekmény elkövetésének vagy a bűncselekmény elkövetésével összefüggésben az elkövető nyomait hordozza, vagy a bűncselekmény elkövetése útján jött létre, amelyet a bűncselekmény elkövetéséhez eszközül használtak, vagy amelyre a bűncselekmény elkövetésének eszköze.”

15. § A Be. 116. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A (2) bekezdés nem alkalmazható a 151. § (2) bekezdésében felsorolt dolgokra.”

16. § A Be. 117. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A terhelt kihallgatása előtt meg kell állapítani a személyazonosságát, ennek érdekében meg kell kérdezni a terhelt nevét, születési nevét, korábbi nevét, születési idejét és helyét, anyja nevét, lakóhelyének és tartózkodási helyének lakcímét, a személyazonosító okmánya számát

és az állampolgárságát. Ezekre a kérdésekre a terhelt akkor is köteles válaszolni, ha egyébként a vallomástételt megtagadja.”

17. § A Be. 126. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az őrizetbe vétel szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény megalapozott gyanúja – különösen tettenérés – esetén rendelhető el, feltéve, hogy a terhelt előzetes letartóztatása valószínűsíthető. Az őrizetbe vétel elrendelhető abban az esetben is, ha a 281. § (6) bekezdésében meghatározott feltételek fennállnak (tárgyalási őrizet).”

18. § (1) A Be. 132. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az előzetes letartóztatás megszűnik,

a) ha annak tartama az egy évet eléri, és a terhelttel szemben három évnél nem súlyosabb szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény miatt van folyamatban eljárás,

b) ha annak tartama a két évet eléri, és a terhelttel szemben öt évnél nem súlyosabb szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény miatt van folyamatban eljárás,

c) ha annak tartama a négy évet eléri, és a terhelttel szemben tizenöt évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény miatt van folyamatban eljárás,

d) ha annak tartama – az a)–c) pont alá nem tartozó esetekben – a három évet eléri,

kivéve az ügydöntő határozat kihirdetése után elrendelt vagy fenntartott előzetes letartóztatás esetét, továbbá ha az ügyben harmadfokú bírósági eljárás vagy hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárás van folyamatban.”

(2) A Be. 132. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A nyomozó hatóság előzetes letartóztatás indítványozása iránti előterjesztésének részletesen tartalmaznia kell azokat a körülményeket, amelyek a 129. § (2) bekezdésében meghatározott feltételek valamelyikének fennállását megalapozzák.”

19. § A Be. 136. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a nyomozás befejeződött, és a vádemelésre várhatóan a nyomozás 176. § (2) bekezdése második mondatában megállapított határidejének lejártá után kerül sor, e határidő lejártá előtt az ügyész indítványára a bíróság az előzetes letartóztatást legfeljebb két hónappal meghosszabbíthatja. Ha ez alatt vádemelésre nem került sor, a bíróság az előzetes letartóztatást további, legfeljebb két hónappal meghosszabbíthatja. Az előzetes letartóztatás ebben az esetben is az elsőfokú bíróságnak a tárgyalás előkészítése során hozott határozatáig tart, de ha annak tartama a 132. § (3) bekezdésében meghatározott, az ott írt megkülönböztetés szerinti tartamot eléri, azt meg kell szüntetni.”

20. § A Be. 137. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A lakhelyelhagyási tilalom elrendeléséről a bíróság határoz. A lakhelyelhagyási tilalmat elrendelő határozatában a bíróság előírhatja, hogy a terhelt meghatározott időközönként a rendőrségen jelentkezzék, és a lakhelyelhagyási tilalom célját biztosító más korlátozásokat is elrendelhet. A bíróság úgy rendelkezhet, hogy a lakhelyelhagyási tilalom előírásainak megtartását a rendőrség – a terhelt hozzájárulásával – a terhelt mozgását nyomon követő technikai eszközzel is ellenőrizze. A lakhelyelhagyási tilalom előírásai megtartásának ellenőrzéséről külön jogszabály rendelkezik.”

21. § (1) A Be. 151. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A lefoglalás a bizonyítás érdekében vagy az elkobzás, illetőleg a vagyoneklobzás biztosítására a dolognak a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság általi őrzésbe vétele vagy megőrzésének más módon történő biztosítása.”

(2) A Be. 151. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság elrendeli annak a dolognak – ideértve a nyomozó hatóság által saját segédanyagainak és eszközeinek a felhasználásával létrehozott dolgokat, azokat a dolgokat, amelyeket valamely tárgyról vagy tárgyból úgy különítenek el, hogy értéke nincs és önmagában hasznavehetetlen, és azokat a dolgokat is, amelyek gazdátlanok tekintendők –, illetőleg számítástechnikai rendszernek vagy ilyen rendszer útján rögzített adatokat tartalmazó adathordozónak a lefoglalását, amely

- a) bizonyítási eszköz,
- b) a törvény értelmében elkobozható vagy amelyre vagyoneklobzás rendelhető el.”

22. § A Be. 155. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Ha a dolog lefoglalására nem az elkobzás, illetőleg a vagyoneklobzás biztosítása érdekében került sor, és a lefoglalt dologot szakértő már megvizsgálta, újabb szakértő kirendelését az arra jogosultak nem kérték, és további szakértői vizsgálatot a bíróság, az ügyész vagy a nyomozó hatóság sem tart indokoltnak, akkor a lefoglalást meg kell szüntetni.”

23. § A Be. 165. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„165. § (1) Az ügyész rendelkezik a nyomozásról. Az ügyész a nyomozó hatóságot utasítja. Az ügyész betekinthet a nyomozó hatóságok külön jogszabályban meghatározott nyilvántartásaiba, és ezek adatait felhasználhatja. Egyes nyomozási cselekmények teljesítése végett az ügyész akkor is a nyomozó hatósághoz fordulhat, ha egyébként a nyomozást maga végzi.

(2) A nyomozó hatóság az ügyésznek az ügy nyomozására vonatkozó utasításait határidőre teljesíti, az ügyészt – annak rendelkezése szerint – a nyomozás elrendeléséről és az ügy állásáról írásban tájékoztatja. Ha a nyomozó hatóság észleli, hogy olyan eljárási cselekmény elvégzése, illetőleg határozat meghozatala szükséges, amelyről a döntés a bíróság, illetőleg az ügyész hatáskörébe tartozik, erről az ügyészt haladéktalanul tájékoztatja.

(3) Az ügyész a határozatai előkészítésére a nyomozó hatóságot utasíthatja.

(4) Az (1)–(3) bekezdés rendelkezéseit akkor is alkalmazni kell, ha a nyomozó hatóság a nyomozást a 35. § (2) bekezdése alapján önállóan végzi.

(5) Az ügyész az utasítást, a nyomozó hatóság a tájékoztatást – a (6) bekezdés esetét kivéve – írásban adja.

(6) Halasztást nem tűrő esetben az ügyész az utasítást, a nyomozó hatóság a tájékoztatást szóban is adhatja, azonban az ügyész az utasítást, a nyomozó hatóság a tájékoztatást utólag, haladéktalanul írásban megismétli.

(7) A nyomozó hatóság vezetője az ügyészi utasítás ellen felettes szerve útján előterjesztést tehet a felettes ügyészhez. A felettes szerv az előterjesztést az arra vonatkozó ténybeli és szakmai álláspontjának kifejtésével továbbítja a felettes ügyészhez. Az előterjesztésnek nincs halasztó hatálya.

(8) A felettes ügyész az előterjesztés alapján az iratokat megvizsgálja és a vizsgálata eredményéről, jogi álláspontjáról az előterjesztőt az előterjesztés hozzá érkezésétől számított tizenöt napon belül írásban tájékoztatja.”

24. § A Be. a következő 165/A. §-sal egészül ki:

„165/A. § (1) Az ügyész a nyomozó hatóság önállóan végzett nyomozása felett fokozott felügyeletet gyakorol, ha

a) az ügy ténybeli, jogi megítélése vagy a bűncselekmény bizonyítása bonyolult,

b) a nyomozás során lényeges törvénysértést, mulasztást vagy a nyomozás eredményességét veszélyeztető körülményt észlelt,

c) a gyanúsított személyi szabadságát elvonó kényszerintézkedés hatálya alatt áll,

d) a meghatározott személy ellen folyó nyomozás megindításától [Be. 176. § (2) bek.] számított egy év eltelt, illetőleg a meghosszabbított határidőben el fog telni,

e) a nyomozás olyan bűncselekmény miatt folyik, amelyet a törvény tíz évet meghaladó szabadságvesztéssel fenyeget,

f) a bíróság az ügyben tanút különösen védetté nyilvánított,

g) az ügyben fedett nyomozó igénybevitelét engedélyezte,

h) az ügy közérdeklődésre tarthat számot.

(2) Az ügyész a nyomozó hatóság önállóan végzett nyomozása felett fokozott felügyeletet gyakorolhat akkor is, ha a gyanúsított személyi szabadságát korlátozó kényszerintézkedés elrendelése óta hat hónap eltelt.

(3) Az ügyész a nyomozó szerv vezetőjével írásban közli, ha az ügyben fokozott ügyészi felügyeletet gyakorol.

(4) A nyomozó hatóság a fokozott ügyészi felügyelet bejelentésének tényéről – annak indokának megjelölése nélkül – feljegyzést készít. A feljegyzést a nyomozási iratba kell fűzni.

(5) Fokozott felügyelet gyakorlása esetén az ügyész az ügy iratait havonta megvizsgálja és az e törvény szerinti szükséges intézkedést – figyelemmel a 28. § (4) bekezdésében foglaltakra – megteszi.”

25. § A Be. 169. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha névcsere, szám- vagy számítási hiba és más hasonló elírás történt, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság a határozat kijavítását mind indítványra, mind hivatalból elrendelheti. A kijavítást a határozatra fel kell jegyezni.”

26. § A Be. 175. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A polgári perben az államot az igazságügyért felelős miniszter képviseli. A polgári perben eljáró bíróság a kereset elbírálása előtt beszerzi a feljelentés elutasításáról határozatot hozott ügyész nyilatkozatát a felperes sérelmére elkövetett cselekményről, illetőleg a cselekménnyel okozott kárról. Az ügyész nyilatkozata nem terjedhet ki olyan tényre, amelynek alapján az elkövető személyére, illetve a feljelentés elutasításának indokaira lehet következtetni.”

27. § A Be. 178/A. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha meghatározott személy megalapozottan gyanúsítható bűncselekmény elkövetésével, e személyről be kell szerezni a bűnügyi nyilvántartás és a központi szabálysértési nyilvántartás adatait, és – ha annak külön törvényben meghatározott feltételei fennállnak – a szervezett bűnözés elleni fellépés koordinációjáért felelős közigazgatási szerv adatnyilvántartásában kezelt adatokat.”

28. § A Be. 186. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A sértett, illetőleg a tanú vallomását vagy egyébként személyi adatait tartalmazó, a nyomozás során keletkezett, illetőleg annak során beszerzett, benyújtott vagy csatolt iratról készült másolaton nem tüntethetők fel a sértett, illetőleg a tanú személyi adatai. Nem adható másolat az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság határozatának tervezetéről. Nem adható másolat az ügyész és a nyomozó hatóság között a 165. §, valamint a 165/A. § alapján keletkezett iratokról, kivéve azt, amely az ügyésznek és a nyomozó hatóságnak az ügyvel kapcsolatos jogi álláspontját tartalmazza – ideértve különösen a nyomozási cselekmény elvégzésére vonatkozó ügyészi utasítást tartalmazó iratot, feltéve, ha a megjelölt nyomozási cselekmény végrehajtásra került –, ha az nyomozási érdeket nem sért.”

29. § A Be. 188. § (1) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

[Az ügyész határozattal felfüggeszti a nyomozást, ha]

„c) az elkövető kiléte a nyomozásban nem volt megállapítható,”

30. § (1) A Be. 189. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A nyomozó hatóság határozattal felfüggesztheti a nyomozást a 188. § (1) bekezdésének a), c), e) és h) pontjában meghatározott esetekben. A nyomozást felfüggesztő határozatot a nyomozó hatóság az ügyésznek haladéktalanul megküldi.”

(2) A Be. 189. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A 188. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott esetben az ügyész és a nyomozó hatóság az ügyet nyilvántartásba veszi, és ha az elkövető személyére utaló újabb adat birtokába jut, a nyomozást folytatja.”

31. § A Be. 190. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés a), b), e), g) és h) pontjában meghatározott esetekben, továbbá, ha a büntethetőséget a gyermekkor zárja ki [Btk. 22. § a) pont], a nyomozás megszüntetésére a nyomozó hatóság is jogosult. A nyomozást megszüntető határozatot a nyomozó hatóság az ügyésznek haladéktalanul megküldi.”

32. § (1) A Be. 267. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a vád elejtése esetén pótmagánvádnak van helye, a bíróság tizenöt napon belül kézbesíti a sértettnek az ügyész vádelejtést tartalmazó nyilatkozatát, továbbá tájékoztatja a 229. § (3) bekezdésében foglaltakról. Ha a sértett hatvan napon belül nem lép fel pótmagánvádlóként, az eljárást a bíróság megszünteti. Erre a sértettet figyelmeztetni kell. Ha a sértett pótmagánvádlóként kíván fellépni, a vádindítványt a bírósághoz nyújtja be. A pótmagánvádló jogi képviselője a vádindítvány benyújtásától kezdve kötelező.”

(2) A Be. 267. §-a a következő (4) és (5) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (4) és (5) bekezdés számozása (6) és (7) bekezdésre módosul:

„(4) Ha a sértett a személyes költségmentesség és a pártfogó ügyvédi képviselet engedélyezése iránt kérelmet terjesztett elő, a (3) bekezdés szerinti határidőt a kérelem tárgyában hozott jogerős határozat közlésétől kell számítani.

(5) Ha a sértett a (4) bekezdés szerinti kérelmet terjesztett elő, erről a kérelem előterjesztésétől számított nyolc napon belül tájékoztatja az ügyben addig eljáró bíróságot. A tájékoztatás elmulasztása esetén a (4) bekezdés szerinti határidő-számítás nem alkalmazható. Erre a sértettet figyelmeztetni kell.”

33. § A Be. 268. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (2) és (3) bekezdés számozása (3) és (4) bekezdésre módosul:

„(2) A bíróság a megkeresésre vonatkozó szabályok szerint okiratok, adatok rendelkezésre bocsátását, valamint felvilágosítás adását kérheti állami és helyi önkormányzati szervtől, hatóságtól, köztestülettől, gazdálkodó szervezettől, alapítványtól, közalapítványtól és társadalmi szervezettől. Ennek keretében a bizonyítás eredményesség érdekében adatok szolgáltatását igényelheti különösen az adóhatóságtól, az egészségügyi és a hozzá kapcsolódó adatot kezelő szervtől, a banktitoknak, értékpapírtitoknak, pénztártitoknak, egyéb üzleti titoknak minősülő adatot kezelő szervtől, a hírközlési szolgáltatást nyújtó szervezettől, a közúti közlekedési nyilvántartásból, valamint az ingatlan-nyilvántartásból is. A bíróság beszerzi a vádlottra vonatkozó bünyügyi nyilvántartás és a központi szabálysértési nyilvántartás adatait is.”

34. § A Be. 272. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Előkészítő ülésnek akkor is helye van, ha az ügy különös bonyolultságára figyelemmel a bizonyítás keretének, terjedelmének, a bizonyítás felvétele sorrendjének meghatározása érdekében az ügyész, a vádlott és a védő meghallgatása látszik szükségesnek.”

35. § A Be. 281. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az (5) bekezdés esetében, ha a (9) bekezdés alkalmazásának nincs helye, a megjelent személyek kihallgatását, illetőleg meghallgatását követően a tárgyalást el kell napolni, és a meg nem jelent vádlottnak a következő tárgyalási határrapra történő elővezetését kell elrendelni. Ha a bírósági eljárás során a meg nem jelent vádlott elővezetését már elrendelték, szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény esetén elfogatóparancsot kell kibocsátani vagy – a (7) bekezdés esetét kivéve – ha a vádlott lakóhelye, illetve tartózkodási helye ismert, a vádlott tárgyalási őrizetét kell elrendelni. Ha a vádlottnak nincs védője, számára védőt kell kirendelni. A tárgyalási őrizet elrendeléséről szóló határozatot a kényszerintézkedés foganatba vételkor a rendőrség kézbesíti a vádlott részére. A határozat fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható. A tárgyalási őrizet tartama a hetvenkét órát nem haladhatja meg. A tárgyalási őrizet foganatba vételét követően a vádlottat hetvenkét órán belül a tárgyalási őrizetet elrendelő bíróság elé kell állítani. A bíróság a vádlottat meghallgatja és a meghallgatás eredményétől függően a vádlott előzetes letartóztatását rendelheti el. Ha a bíróság a vádlott előzetes letartóztatását nem rendelte el, a vádlottat szabadon kell bocsátani.”

36. § A Be. 287. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a hivatásos bíró vagy az ülnök személyében változás történt, a tárgyalás hat hónapon belül a tárgyalás anyagának ismertetésével is megismételhető. A tárgyalás anyagának ismertetése után figyelmeztetni kell az ügyészt, a vádlottat és a védőt arra, hogy az ismertetésre észrevételt tehet, és az ismertetés kiegészítését kérheti. A figyelmeztetést és az észrevételt jegyzőkönyvbe kell foglalni.”

37. § A Be. 325. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A nem a kihirdetésekor bejelentett fellebbezést az első fokú bíróságnál kell írásban vagy telefax, illetve számítógép útján benyújtani, illetőleg jegyzőkönyvbe mondani.”

38. § A Be. 335. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (2) bekezdés számozása (3) bekezdésre módosul:

„(2) Ha a bíróság az ítéletében megállapítja a bűncselekménnyel okozott kár, vagyoni hátrány, adóbevétel-csökkenés, vámbevétel-csökkenés összegét, illetve a bűncselekmény elkövetési értékét, ezen összeg mértékéig az előterjesztett polgári jogi igényt érdemben el kell bírálani.”

39. § A Be. 349. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha a másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel nem érintett vádlottra vonatkozó részét hatályon kívül helyezi, vagy a fellebbezéssel nem érintett vádlottat felmenti, és az első fokú bíróság által a vádlott tekintetében kiszabott büntetést összbüntetésbe foglalták, a másodfokú bíróság az összbüntetési ítéletet is hatályon kívül helyezi.”

40. § A Be. 373. § (1) bekezdés II. a) és b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A másodfokú bíróság]

II. hatályon kívül helyezi az elsőfokú bíróság ítéletét, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha]

„a) a bíróság nem volt törvényesen megalakítva, vagy a tárgyaláson a tanács tagjai nem voltak mindvégig jelen [240. § (1) bekezdés],

b) az ítélet meghozatalában a törvény szerint kizárt bíró vett részt.”

41. § A Be. 386. § (1) bekezdése a következő b) ponttal egészül ki, és a jelenlegi b) pont jelölése c) pontra módosul:

[A másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz, ha a másodfokú bíróság a büntetőjog szabályainak megsértésével]

„b) olyan cselekmény miatt állapította meg a vádlott bűnösségét, amelyről az első fokú bíróság nem rendelkezett,”

42. § A Be. 387. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel nem érintett vádlottra vonatkozó részét hatályon kívül helyezi, vagy a fellebbezéssel nem érintett vádlottat felmenti, és a másodfokú bíróság által e vádlott tekintetében kiszabott büntetést összbüntetésbe foglalták, a harmadfokú bíróság az összbüntetési ítéletet is hatályon kívül helyezi.”

43. § A Be. 517. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Az ügyész a terheltet a bűncselekmény elkövetésétől számított harminc napon belül bíróság elé állíthatja, ha

a) a bűncselekményre a törvény nyolc évi szabadságvesztésnél nem súlyosabb büntetést rendel,

b) az ügy megítélése egyszerű,

c) a bizonyítékok rendelkezésre állnak,

d) a terheltet tetten érték, vagy a bűncselekmény elkövetését beismerte.

(2) Ha a bíróság elé állítás (1) bekezdés a)–c) pontjában meghatározott feltételei fennállnak, tettenérés esetén az ügyész a terheltet a bűncselekmény elkövetésétől számított harminc napon belül bíróság elé állítja.”

44. § A Be. 519. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bíróság elé állítás előtt elrendelt személyi szabadságot elvonó vagy korlátozó kényszerintézkedés a bíróság elé állítás napján tartott tárgyalás befejezéséig tart. Ha az 517. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek is fennállnak, az őrizetbe vétel bíróság elé állítás céljából is elrendelhető. Az őrizet legfeljebb hetvenkét óráig tarthat. Ha a bíróság az iratokat az ügyészhez visszaküldi, az ügyész indítványára az általános szabályok szerint határoz a személyi szabadságot elvonó vagy korlátozó kényszerintézkedésekről.”

45. § A Be. 522. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A vád előterjesztése után a bíróság az iratokat az ügyésznek visszaküldi, ha a bűncselekmény elkövetésétől a bíróság elé állításig több mint harminc nap telt el, a bűncselekményre a törvény nyolcévi szabadságvesztésnél súlyosabb büntetést rendel, vagy a bizonyítási eszközök nem állnak rendelkezésre.”

46. § A Be. 529. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha az elfogatóparancs kibocsátása tizenöt napon belül nem vezetett eredményre, a bíróság erről az ügyészt tájékoztatja. Ha az ügyész indokoltnak tartja, hogy a tárgyalást a vádlott távollétében tartásuk meg, illetőleg folytassák, a bíróság tájékoztatásától számított tizenöt napon belül erre indítványt tesz.”

47. § A Be. XXVI. Fejezete helyébe a következő Fejezet lép:

„XXVI. Fejezet

LEMONDÁS A TÁRGYALÁSRÓL

533. § A tárgyalásról lemondás alapján folytatott eljárás esetén e törvény rendelkezéseit az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

534. § (1) A tárgyalásról lemondás során az ügyész és a terhelt közötti írásbeli megállapodás jön létre, amely tartalmazza a terhelt által beismert bűncselekmény leírását, a Btk. szerinti minősítését, az ügyész és a terhelt nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy milyen nemű és mértékű, illetőleg tartamú büntetést, illetőleg intézkedést vesz tudomásul.

(2) A tárgyalásról lemondás alapján folytatott eljárásban – ha a megállapodás szerinti büntetés szabadságvesztés – a Btk. 85/A. §-ának, illetőleg a Btk. 87/C. §-ának alapulvételével meghatározott mértékű szabadságvesztésben lehet megállapodni.

(3) A megállapodásban a büntetés, illetőleg intézkedés mértékének, tartamának alsó és felső határát kell rögzíteni.

(4) Ha a terhelt a tárgyaláshoz való jogáról lemond, valamint bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomást tesz, és a megállapodás tartalmával a bíróság egyetért, a bíróság az ügyész indítványára a nyolc évnél nem súlyosabb szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény miatt indított eljárásban nyilvános ülésen hozott ítélettel megállapíthatja a vádirattal egyező tényállás, valamint a vádirattal egyező minősítés miatt a vádlott bűnösségét, és büntetést szabhat ki, illetőleg intézkedést alkalmazhat.

(5) A bíróság az ítéletben az ügyész által a vádiratban indítványozott nemű büntetést, illetőleg intézkedést szabhat ki, illetőleg alkalmazhat, amelynek tartamát, illetve mértékét a vádiratban indítványozott keretek között határozhatja meg.

(6) A magánvádló, illetőleg a pótmagánvádló a tárgyalásról lemondás alapján folytatott eljárás lefolytatását nem indítványozhatja.

535. § (1) A tárgyalásról lemondás alapján folytatott eljárásra – az 536. § (1) bekezdése szerinti esetet kivéve – nem kerülhet sor, ha a terhelt

a) a bűncselekményt bünszervezetben követte el,

b) bűncselekménye halált okozott.

(2) A bíróság a polgári jogi igényt nem utasíthatja el.

A tárgyalásról lemondás együttműködő terhelt esetén

536. § (1) Azzal szemben, aki a bűncselekményt bünszervezetben (Btk. 137. § 8. pont) követte el, és a nyomozás során az ügy, illetőleg más büntetőügy bizonyításához hozzájárulva az ügyésszel, illetőleg a nyomozó hatósággal jelentős mértékben együttműködött, de a nyomozás megszüntetésére bármely okból nem került sor, a tárgyalásról lemondásnak nyolc évi szabadságvesztésnél súlyosabban büntetendő bűncselekmény miatt is helye van.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott személy esetén a tárgyalásról lemondás alapján folytatott eljárásban a Btk. 98. §-a, valamint a Btk. Általános Részében a bünszervezetben elkövetett bűncselekményre előírt szigorúbb rendelkezések nem alkalmazhatóak. A büntetést a Btk. 85/A. §-ának, illetőleg a Btk. 87/C. §-ának az alapulvételével kell kiszabni. Ha a bűncselekményre a törvény nyolc évi szabadságvesztésnél súlyosabb büntetést rendel, a büntetést e büntetési tételkeret között kell kiszabni.

Ügyész eljárása

537. § Az ügyész az ügy körülményeinek, így különösen a terhelt személye és az elkövetett bűncselekmény figyelembevételével a vádiratban indítványozhatja az ügy nyilvános ülésen való elbírálását, ha az ügyész és a terhelt írásban megállapodott a vádról, amely tartalmazza a terhelt által beismert bűncselekmény leírását, a Btk. szerinti minősítését, az ügyész és a terhelt nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy milyen nemű, mértékű, tartamú büntetést, illetőleg intézkedést vesz tudomásul.

538. § (1) Ha az ügyész a 193. § (1) bekezdése szerinti eljárási cselekményt maga végezte, ennek megtörténte után, ha pedig azt a nyomozó hatóság végezte, az iratok hozzá érkezését követő harminc napon belül az ügy iratait megvizsgálja, és ennek eredményéhez képest dönt arról, hogy a nyomozás során a bűnösségére is kiterjedő beismert vallomást tevő terheltnek a tárgyalásról lemondásra irányuló kezdeményezését elfogadja-e. Ha az ügyész a kezdeményezéssel egyetért, erről határozatot hoz. A határozat ellen nincs helye panasznak.

(2) Ha az ügyész a kezdeményezéssel nem ért egyet, erről a terheltet értesíti.

(3) Az (1) bekezdésben megjelölt határidő a 216. § (3) bekezdés szerint meghosszabbítható.

(4) Ha az ügyész a terhelt kezdeményezését elfogadja, az eljárásban védő részvétele kötelező. Az ügyész a terhelt részére – ha nincs védője – védőt rendel ki, és gondoskodik arról, hogy a védő a nyomozás iratait megismerhesse.

(5) Az ügyész a terhelt kezdeményezésének elfogadásáról szóló határozat meghozatalát követő harminc napon belül vádat emel.

(6) Az ügyész a terheltet meghallgatja és közli

a) a terhelt által beismert bűncselekmény leírását,

b) a Btk. szerinti minősítését,

c) továbbá azt, hogy milyen nemű, mértékű, tartamú büntetést, illetőleg intézkedést vesz tudomásul.

(7) Az ügyész a terheltet tájékoztatja a tárgyalásról lemondás alapján folytatott eljárás következményeiről, illetőleg arról, hogy a megállapodást a bíróság nem köteles elfogadni. A tájékoztatást és a terhelt nyilatkozatát jegyzőkönyvbe kell foglalni.

(8) Ha a terhelt az ügyész (6) bekezdés szerinti közlését elfogadja, az ügyész és a terhelt írásban megállapodik. A megállapodás tartalmazza a terhelt által beismert bűncselekmény leírását, a Btk. szerinti minősítését, az ügyész és a terhelt nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy milyen

nemű, mértékű, tartamú büntetést, illetőleg intézkedést vesz tudomásul.

(9) Az e fejezet szabályai szerint létrejött, írásba foglalt megállapodás a tárgyalásról lemondás alapján folytatott eljárás célján túlmenően joghatás kiváltására nem alkalmas.

(10) Az ügyész a megállapodásban foglaltakkal azonos tényállás és minősítés miatt vádat emel, és indítványt tesz az ügy nyilvános ülésen történő elbírálására, a megállapodásban rögzített nemű, mértékű, tartamú büntetés, illetőleg intézkedés alkalmazására, annak alsó és felső határának megjelölésével.

(11) Az ügyész a vádirattal és a nyomozás irataival együtt a megállapodást és az annak alapjául szolgáló jegyzőkönyvet is benyújtja a bíróságnak.

539. § (1) Ha az ügyész és a terhelt között a megállapodás nem jön létre, az ügyész a terhelt kezdeményezéséről a bíróságot nem tájékoztathatja, az ezzel összefüggésben keletkezett iratokat nem nyújthatja be a bírósághoz.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott esetben, továbbá ha a bíróság a megállapodás tartalmával nem ért egyet, vagy az e fejezet szerint az ügyet tárgyalásra utalja, a megállapodásban foglalt nyilatkozatok sem az ügyészt, sem a terheltet nem kötik.

(3) Az ügyész az ügy nyilvános ülésen való elbírálására vonatkozó indítványát nem vonhatja vissza. Ha az ügyész az ülés eredményéhez képest úgy látja, hogy a vádlott súlyosabb bűncselekményben bűnös, vagy más bűncselekményben is bűnös, indítványozza az ügy tárgyalásra utalását.

540. § (1) A nyomozás során beismert vallomást nem tett terhelt a nyomozás befejezése után, de legkésőbb a vádirat kézbesítésétől számított tizenöt napon belül az ügyésznél kezdeményezheti, hogy az ügyész indítványozza az ügy nyilvános ülésen való elbírálását.

(2) Ha az ügyész a kezdeményezéssel egyetért, a meghallgatás során a terheltet részletesen meghallgatja a vád tárgyává tett cselekményről, és közli, hogy milyen nemű, mértékű, tartamú büntetést, illetőleg intézkedést vesz tudomásul. Az ügyész az 538. § (7) bekezdésében foglaltakat is közli a terhelttel.

(3) Ha az ügyész és a terhelt között az 538. § (8) bekezdésében megjelölt megállapodás létrejön, az ügyész indítványt tesz az ügy nyilvános ülésen történő elbírálására, a megállapodásban rögzített nemű, mértékű, tartamú büntetés, illetőleg intézkedés alkalmazására. Az ügyész az indítványokkal kiegészített vádirattal együtt a megállapodást és az annak alapjául szolgáló jegyzőkönyvet is benyújtja a bíróságnak.

(4) Ha az ügyész és a terhelt között a megállapodás nem jön létre, az ügyész a terhelt kezdeményezéséről a bíróságot nem tájékoztathatja, az ezzel összefüggésben keletkezett iratokat nem nyújthatja be a bírósághoz.

A bíróság eljárása

541. § (1) Ha a bíróság a vádiratban megjelölt tényállással, minősítéssel és az ügyész által indítványozott bünte-

tés, illetőleg intézkedés nemével, mértékével, illetőleg tartamával egyetért, akkor az ügyet az ügy iratainak a bírósághoz érkezését követő hatvan napon belül nyilvános ülésre tűzi ki.

(2) A tárgyalásról lemondás esetén a bíróság egyesbíróként jár el. A nyilvános ülésen az ügyész és a védő részvétele kötelező.

(3) A nyilvános ülés előkészítésére a tárgyalás előkészítésének szabályai irányadók.

542. § (1) A nyilvános ülésen az ügyész ismerteti a vádat, és az ügynek a nyilvános ülésen alapuló elbírálására vonatkozó indítványát, továbbá a büntetés, illetőleg intézkedés nemére, mértékére, tartamára vonatkozó indítványát.

(2) A vád és az indítványok ismertetését követően a bíróság tájékoztatja a vádlottat a tárgyalásról lemondás és a bíróság előtt tett beismerése következményeiről, különösen az 542/A. § (5) bekezdésében és az 542/C. § (1) és (3) bekezdésében foglalt rendelkezésekről.

(3) Ezt követően a bíróság a vádlottat felhívja, hogy nyilatkozzék lemond-e a tárgyalásról, illetőleg a bűnösségét elismeri-e.

(4) A nyilatkozat megtétele előtt a bíróság lehetővé teszi, hogy a vádlott a védővel tanácskozzék.

(5) Ha a vádlott a bűnösségét elismeri, a tárgyalásról lemond és a bíróság e tény, az eljárás iratai, valamint – szükség esetén – az ügyészhez, a vádlotthoz és a védőhöz intézett kérdésekre adott válaszok alapján nem látja akadályát az ügy nyilvános ülésen való elintézésének, a vádlottat kihallgatja a vád tárgyává tett cselekményről. Egyéb esetben a bíróság az ügyet tárgyalásra utalja. E végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

542/A. § (1) Ha a vádlott a vallomástételt megtagadja, a bíróság az ügyet tárgyalásra utalja, e végzés ellen nincs helye fellebbezésnek. Erre a vádlottat a kihallgatás megkezdése előtt figyelmeztetni kell.

(2) Ha a vádlott kihallgatását követően a bíróság úgy ítéli meg, hogy a vádlott beszámítási képessége, beismerésének önkéntessége vagy hitelt érdemlősége iránt ésszerű kétely mutatkozik, továbbá ha – az 540. § (1) bekezdése szerinti esetet kivéve – a vádlott vallomása a nyomozás során, valamint az ügyész előtt tett vallomásától lényegesen eltér, az ügyet tárgyalásra utalja. E végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

(3) Ha a bíróság a tárgyalásra utalásra nem lát alapot, a vádlottat a büntetéskiszabási körülményekre is kihallgatja.

(4) A vádlott kihallgatásának befejezése után az ügyész, ezt követően a védő felszólalhat.

(5) A bíróság a vádlott bűnösségét a beismerő vallomásra és a nyomozás irataira alapítja.

(6) Ha a vádtól eltérő minősítés látszik megállapíthatónak, a bíróság az ügyet tárgyalásra utalja. E végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

(7) A bűnösséget megállapító ítélet indokolásában a 258. § (3) bekezdés a)–c) pontjában foglaltakon kívül

a büntetéskiszabási körülmények és az alkalmazott jogszabályok megjelölése mellett elegendő a tárgyalásról lemondás tényére utalni.

542/B. § Ha az ügyész a nyilvános ülést az 538. § (10) bekezdése alapján indítványozta, és a bíróság a nyilvános ülésen az ügyet tárgyalásra utalta – feltéve, hogy a tárgyalás megtartásának nincs akadálya –, a bíróság a tárgyalást nyomban megtartja. A tárgyalásra a XIII. Fejezet rendelkezései az irányadók.

A másodfokú bírósági eljárás

542/C. § (1) A bűnösség megállapítása, az 542/A. § (5) bekezdés szerint megállapított, a váddal egyező tényállás, minősítés, valamint a vádirat keretei között meghatározott büntetés, illetőleg intézkedés neme, mértéke, tartama miatt nincs helye fellebbezésnek.

(2) A fellebbezésben az (1) bekezdés korlátai között lehet új tényt állítani és új bizonyítékra hivatkozni.

(3) A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítélet tényállásának megalapozottságára, a bűnösség megállapítására és a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezéseit felülbírálja, de a bűnösség megállapítása, az 542/A. § (5) bekezdés szerint megállapított, a váddal egyező tényállás, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítés esetén az első fokú ítéletet akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének vagy az eljárás megszüntetésének van helye.

(4) A másodfokú eljárásban bizonyítás az 542/A. § (5) bekezdésében meghatározott keretek között vehető fel.

(5) Ha az elsőfokú bíróság a nyilvános ülést a törvényi feltételek hiányában tartotta meg, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasítja. Az új eljárás során e fejezet rendelkezései nem alkalmazhatók.”

48. § A Be. 544. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bíróság a szabadlábon lévő vádlottal szemben tárgyalás mellőzésével végzésben végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztést, közérdekű munkát, pénzbüntetést, illetőleg önálló büntetésként foglalkozástól eltiltást, járművezetéstől eltiltást, kiutasítást – katonával szemben lefokozást, szolgálati viszony megszüntetését is –, továbbá intézkedésként próbára bocsátást, megrovást alkalmaz a három évi szabadságvesztésnél nem súlyosabban büntetendő bűncselekmény esetén, ha

a) a törvény a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését, közérdekű munka, pénzbüntetés kiszabását, a próbára bocsátást, illetőleg a mellékbüntetés önálló büntetésként alkalmazását lehetővé teszi,

b) a tényállás egyszerű,

c) a vádlott a bűncselekmény elkövetését beismerte,

d) a büntetés célja tárgyalás nélkül is elérhető.”

49. § A Be. 587. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A biztosíték a terheltnek arányosan visszajár, ha a kiszabott pénzbüntetés, alkalmazott vagyonekobzás vagy a megállapított büntügyi költség összegét a biztosíték összege meghaladja.”

50. § A Be. 604. § (2) bekezdés *h*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy]

„*h*) a házi őrizet végrehajtási szabályait, valamint a lakhelyelhagyási tilalommal összefüggésben a terhelt mozgását nyomon követő eszköz alkalmazásának szabályait a rendészetért felelős miniszterrel együttesen”
[rendeletben szabályozza.]

51. § A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 35. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a büntetőeljárást felfüggesztik, a felfüggesztés tartama az elévülés határidejébe nem számít be. Ez a rendelkezés nem alkalmazható, ha a büntetőeljárást azért függesztik fel, mert az elkövető kiléte a nyomozásban nem volt megállapítható, ismeretlen helyen tartózkodik vagy elmebeteg lett.”

52. § Az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény 99. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az ügyviteli, igazgatási, illetőleg szolgálati jellegű adatokról (házi iratokról) – az ügyészség teljes tevékenységi körét illetően – tájékoztatás nem adható, kivéve, ha azt a büntetőeljárásról szóló törvény lehetővé teszi, vagy a nyilvánosságra hozatalt közérdekből a legfőbb ügyész engedélyezi.”

Átmeneti rendelkezések

53. § (1) Azokban az ügyekben, amelyekben e törvény hatálybalépésekor már megtörtént a vádemelés, de az elsőfokú bíróság még nem hozott ügydöntő határozatot, a Be. XXVI. Fejezetének rendelkezéseit a következő eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Ha a megállapodás feltételei fennállnak, e törvény hatálybalépését követő tizenöt napon belül a vádlott kezdeményezheti, hogy az ügyész indítványozza az ügy nyilvános ülésen való elbírálását. Ha az ügyész a kezdeményezéssel egyetért, indítványt tesz a bíróságnál a büntetőeljárás felfüggesztésére.

(3) Ha az ügyész a kezdeményezéssel nem ért egyet, erről értesíti a vádlottat.

(4) A bíróság az ügyész (2) bekezdés szerinti indítványára az eljárást, az indítvány előterjesztésétől számított tizenöt napon belül, legfeljebb egy hónapra felfüggeszt-

heti. Az eljárás felfüggesztése vagy az indítvány elutasítása ellen nincs helye fellebbezésnek.

(5) Ha a bíróság az eljárást felfüggeszti, az ügyész eljárására az 538. § (6)–(8), illetőleg az 540. § (2) és (3) bekezdésében foglaltak az irányadók.

(6) Ha az eljárás felfüggesztésének tartama alatt az ügyész és a vádlott között az 538. § (10) bekezdés szerinti megállapodás létrejön, az ügyész a megállapodást, az annak alapjául szolgáló jegyzőkönyvet és – az 538. § (10) bekezdésére figyelemmel – az indítványokkal kiegészített vádiratot benyújtja a bíróságnak.

(7) Ha az eljárás felfüggesztésének tartama eredménytelenül telt el, az eljárást folytatni kell.

54. § (1) Ha a bíróság az ügyben még nem kezdte meg a tárgyalást, és az 534. § (4) bekezdésében írt feltételek fennállnak, a bíróság a tárgyalásról lemondás alapjául szolgáló iratok hozzá érkezésétől számított hatvan napon belül az ügyet nyilvános ülésre tűzi ki.

(2) Ha a bíróság az ügyben már megkezdte a tárgyalást, és az 534. § (4) bekezdésében írt feltételek fennállnak, a bíróság a tárgyalásról lemondás alapjául szolgáló iratok hozzá érkezésétől számított hatvan napon belül kitűzi a tárgyalás folytatásának napját. A tárgyaláson a bíróság az 541–542/B. § rendelkezései szerint jár el, és erről az érintetteket tájékoztatja.

55. § Ha a tárgyalásról lemondás feltételei nem állnak fenn, a bíróság az ügyet tárgyalásra tűzi ki, illetve a már megkezdett tárgyalást folytatja.

56. § Ha e törvény hatálybalépésének időpontjában az ügyben a korábbi jogszabály alapján az ügyész arra tett indítványt, hogy a bíróság tárgyalásról lemondás alapján járjon el, az eljárást a tárgyalásról lemondás e törvény hatálybalépése előtti szabályai alapján kell lefolytatni.

57. § E törvény hatálybalépésének időpontjában a jogerősen befejezett ügyekben a Be. 571. §-ának értelemszerű alkalmazásával az első fokon eljáró bíróságnak meg kell szüntetni a Be. 151. § (2) bekezdésében felsorolt tárgyi bizonyítási eszközöknek az iratok mellékletenkénti kezelését, és azokról e törvény rendelkezései szerint kell határozni.

58. § E törvény 28. §-ának utolsó mondatát az e törvény hatálybalépését követően keletkezett iratok vonatkozásában kell alkalmazni.

59. § (1) Ez a törvény – a (2)–(4) bekezdésben meghatározott kivételekkel – a kihirdetését követő harmincadik napon lép hatályba.

(2) E törvény 27. §-a és a 33. §-ában az „és a központi szabálysértési nyilvántartás” szövegrész 2010. január 1-jén lép hatályba.

(3) E törvény 18. §-a 2010. július 1-jén lép hatályba.

(4) E törvény 10. §-a, 12. §-a és a 37. §-ában az „, , illetve számítógép” szövegrész 2012. január 1-jén lép hatályba.

(5) A Be. 16. § (1) bekezdés *d)* pontjában az „az életveszélyt (halált) okozó testi sértés [Btk. 170. § (5) bek. és (6) bek. harmadik fordulata]” szövegrész helyébe az „az életveszélyt (halált) okozó testi sértés [Btk. 170. § (6) bek. és (7) bek. harmadik fordulata]” szöveg, a Be. 16. § (1) bekezdés *h)* pontjában az „és közérdekű üzem működésének megzavarása [Btk. 260. § (4) bek.]” szövegrész helyébe a „, , a különösen nagy, illetőleg a különösen jelentős vagyoni hátrányt okozó közérdekű üzem működésének megzavarása [Btk. 260. § (3) és (4) bek.]” szöveg, a Be. 29. § *f)* pontjában az „a hatóság eljárásának akadályozása” szövegrész helyébe az „a hatósági eljárás akadályozása” szöveg, a Be. 135. § (3) bekezdésében az „amely a letartóztatást” szövegrész helyébe az „amelyet a letartóztatást” szöveg, a Be. 207. § (3) bekezdésében a „[268. § (2) bek.]” szövegrész helyébe a „[268. § (3) bek.]” szöveg, a Be. 276. § (1) bekezdés *i)* pontjában a „268. § (1)–(3) bekezdésében” szövegrész helyébe a „268. § (1)–(4) bekezdésében” szöveg, a Be. 305. § (3) bekezdésében a „268. § (2) és (3) bekezdése” szövegrész helyébe a „268. § (3) és (4) bekezdése” szöveg, a Be. 354. § (4) bekezdés *c)* pontjában a „tartalmú” szövegrész helyébe a „tartamú” szöveg, a Be. 455. §-ában a „letartóztatást meg kell szüntetni” szövegrész helyébe a „letartóztatás megszűnik” szöveg lép.

(6) Hatályát veszti a Be. 74/B. § (6) bekezdése, a Be. 174. § (5) bekezdése, a Be. 190. § (1) bekezdés *i)* pontja, a Be. 477. § (3) bekezdésében az „és a legfőbb ügyésszel egyetértésben” szövegrész, a Be. 546. §-a, a Be. 604. § (2) bekezdés *a)* pontjában az „és a legfőbb ügyésszel” szövegrész, a Be. 604. § (2) bekezdés *b)*, *h)* és *l)* pontjában az „és a legfőbb ügyésszel egyetértésben” szövegrész, a Be. 604. § (2) bekezdés *c)*, *g)*, *j)*, *m)* és *n)* pontjában az „és a legfőbb ügyésszel egyetértésben,” szövegrész, a Be. 604. § (2) bekezdés *o)* pontjában a „az Országos Igazságszolgáltatási Tanáccsal egyetértésben” szövegrész, a Be. 604. § (2) bekezdés *q)* és *r)* pontjában az „a legfőbb ügyésszel egyetértésben” szövegrész, a Be. 604. § (3) bekezdésében az „, , a legfőbb ügyésszel egyetértésben” szövegrész, a Be. 604. § (4) bekezdés *a)* és *b)* pontjában az „, , és a legfőbb ügyésszel egyetértésben” szövegrész, a Be. 604. § (6) bekezdésében a „, , valamint a legfőbb ügyésszel” szövegrész.

60. § (1) E törvény 1–9. §-a, 11. §-a, 13–17. §-a, 19–26. §-a, 28–32. §-a, 34–36. §-a, 38–52. §-a, 59. § (5)–(6) bekezdése az e törvény hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

(2) E törvény 27. §-a és 33. §-a 2010. január 2-án hatályát veszti.

(3) E törvény 18. §-a 2010. július 2-án hatályát veszti.

(4) E törvény 10. §-a, 12. §-a és 37. §-a 2012. január 2-án hatályát veszti.

(5) Az (1)–(4) bekezdés 2012. január 3-án hatályát veszti. Ez a bekezdés 2012. január 4-én hatályát veszti.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

III. Kormányrendeletek

A Kormány

146/2009. (VII. 14.) Korm. rendelete

az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet módosításáról

A Kormány a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 166. § (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, az Alkotmány 35. § (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. §

Az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet a 10/B. §-t követően a következő alcímmel és 10/C. §-sal egészül ki:

„*Felosztatott társadalmi szervezet tevékenységében
való részvétel*

10/C. § (1) Aki a bíróság által társadalmi szervezet felosztatásáról hozott döntésében jogellenesnek nyilvánított tevékenységet végez, százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a rendőrség hatáskörébe tartozik.”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba, és a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Bajnai Gordon s. k.,
miniszterelnök

V. A Kormány tagjainak rendeletei

Az egészségügyi miniszter 21/2009. (VII. 14.) EüM rendelete

az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerek forgalomba hozataláról szóló 52/2005. (XI. 18.) EüM rendelet módosításáról

Az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény 32. § (5) bekezdés *a)* pontjában kapott felhatalmazás alapján – az egészségügyi miniszter feladat- és hatásköréről szóló 161/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § *a)* pontjában foglalt feladatkörömben eljárva – a következőket rendelem el:

1. §

Az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerek forgalomba hozataláról szóló 52/2005. (XI. 18.) EüM rendelet (a továbbiakban: R.) 7. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Nem kell a kérelemhez csatolni az 5. § (2) bekezdés *kb)* és *kc)* alpontjaiban jelölt dokumentumokat, amennyiben a kérelmező bizonyítani tudja, hogy a gyógyszer valamely olyan referencia-gyógyszer generikuma,

a) amelyet valamely tagállam illetékes hatósága vagy a Bizottság legalább nyolc éve engedélyezett, vagy

b) melynek forgalomba hozatalra engedélyezése iránti kérelmet valamely tagállamban vagy a Bizottságnál 2005. október 30. napját megelőzően nyújtották be és azt valamely tagállam illetékes hatósága vagy a Bizottság legalább hat éve engedélyezte.”

2. §

Az R. a következő 16/A. §-sal egészül ki:

„16/A. § (1) A 7. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján forgalomba hozatalra engedélyezett generikum a Magyar Köztársaság területén ténylegesen akkor hozható forgalomba, ha a 7. § (1) bekezdés *a)* pontjában említett referencia gyógyszer valamely tagállamban történő forgalomba hozatali engedélyének kibocsátását követően tíz év, illetve a (2) bekezdésben foglalt esetben tizenegy év eltelt.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt tízéves időtartam legfeljebb egy évvel meghosszabbodik abban az esetben, ha a referencia-gyógyszer forgalomba hozatali engedélyének jogosultja a 6. § szerint – a forgalomba hozatalra engedélyezést követő nyolc éven belül – engedélyt szerez egy vagy több új terápiás javallatra, amelyek jelentős klinikai

előnnyel rendelkeznek a meglévő gyógykezelésekkel összehasonlítva.

(3) Az (1)–(2) bekezdésben foglaltak nem vonatkoznak azon gyógyszerekre, amelyek forgalomba hozatala iránti kérelmet valamely tagállamban vagy a Bizottságnál 2005. október 30. napját megelőzően nyújtották be.”

3. §

Az R. 45. § (8) bekezdés *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ez a rendelet a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:]

„*a)* az Európai Parlament és a Tanács 2009/35/EK irányelve (2009. április 23.) a gyógyszerekhez hozzáadható színezőanyagokról;”

4. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

(2) Ez a rendelet

a) az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló 2001/83/EK irányelv módosításáról szóló, 2004. március 31-i 2004/27/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 1. cikk 8. pontjának,

b) a gyógyszerekhez hozzáadható színezőanyagokról szóló, 2009. április 23-i 2009/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

(3) Ez a rendelet a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Dr. Székely Tamás s. k.,
egészségügyi miniszter

A Magyar Közlönyt szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével. A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Petrétai József. A szerkesztésért felelős: dr. Tordai Csaba. Budapest V., Kossuth tér 1–3.

Kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató.

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., www.mhk.hu. Telefon: 266-9290.

A papír alapon terjesztett Magyar Közlöny a kormányzati portálon közzétett hiteles elektronikus dokumentum oldalhú másolata. A Határozatok Tára hivatalos lap tartalma a Magyar Közlöny IX. részében jelenik meg.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó a Magyar Posta Zrt. közreműködésével.

Telefon: 235-4554, 266-9290/240, 241 mellék. Terjesztés: tel.: 317-9999, 266-9290/245 mellék.

Példányonként megvásárolható a Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. szám alatti Közlönyboltban (tel.: 318-8411), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2009. évi éves előfizetési díj: 151 452 Ft. Egy példány ára: 315 Ft 16 oldal terjedelemig, utána +8 oldalanként +270 Ft.

HU ISSN 0076—2407

09.1782 – Nyomja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert igazgató.

Előfizetési bankszámlaszám: MKB Bank 10300002–20377199–70213285

